

FIETSTEAM

Samen voor

KWF
KANKER
BESTRIJDING

Het UBA-Fietsteam in 2020

Martien van Dijk vertelt:

Winter 2019 – 2020, tja winter. Er is eigenlijk geen winter geweest. Het is eigenlijk een verlengde herfst. Een soort nat seizoen, zoals in de tropen. Maar uiteindelijk stopte het met regenen en werd het droog. Al lonkend stond ik naar buiten te kijken of de racefiets al weer de schuur uit kan. Het is inmiddels eind februari en de eerste wegekilometers kunnen weer gemaakt worden. Dit is traditiegetrouw ook de periode om leuke fietsplannen te maken voor het komend fietsseizoen. Routes bekijken, gebieden uitzoeken, misschien een paar dagen de bergen in. En natuurlijk de UBA Ride for the Roses in september.

Februari is ook de periode om de plannen voor deze Ride for the Roses vorm te geven. Wie had ooit kunnen denken wat we nu weten. Vol goede moed en met een fantastisch resultaat van vorig jaar in het achterhoofd beginnen we (Jan, Guido, en ik) aan de voorbereidingen voor de Ride for the Roses 2020.

Het programma voor 2020 lag dus klaar, maar toen werden er mensen ziek, greep het Covid-19-virus om zich heen, lagen ic's overvol en gingen mensen dood, ineens was niets zeker meer. Maar laat ik me beperken tot het UBA-Fietsteam. Onzekerheid of er in september al als team gefietst kan worden? Waarschijnlijk niet, want 1,5 meter! Kortom wij hadden geen enkele zekerheid of wij in septem-

ber de sponsoren een tegenprestatie konden bieden. Dit, en de wetenschap dat bedrijven het niet makkelijk hebben, heeft ons doen besluiten seizoen 12 te beëindigen voordat het goed en wel begonnen is.

Daarom een heel ander verslag dan jullie van ons gewend zijn.

Laten we eens terug gaan in de tijd, laten we zeggen 2009. De 'kredietcrisis', begonnen in 2008, tekent zich meer en meer aan. In die tijd hadden verschillende werknemers van UBA Bouw, of hun gezinsleden te maken met kanker. Een reden om een UBA-Fietsteam op te richten met het doel de 'Ride for the Roses' ten bate van KWF Kankerbestrijding te gaan fietsen. Edwin van Ruiten en Jan de Koning kregen 10 man bij elkaar, voldoende om met een 'bedrijfsteam' mee te kunnen doen.

Edwin vertelt er het volgende over: "Ik weet niet meer precies hoe Jan en ik besloten hebben om aan de 'Ride for the Roses' deel te nemen! Maar wat ik wel weet is dat we er een berg werk aan hadden. Directie zo gek krijgen om ons te sponsoren. Schrijf maar een verzoek! UBA teamleden zoeken van binnen en buiten. Posters maken om alle fietsers op te sporen. Sponsoren zoeken binnen onze leveranciers en onderaannemers. Een sponsorbrief in elkaar smeden. Bij een team past kleding. Theo een ontwerp laten maken en fietskleding bestellen".

Dat 'sponsorverzoek' waar Edwin het over heeft betrof € 1.500, zijnde de kosten van

de inschrijving voor een bedrijfsteam van 10 man. UBA-directie stond direct achter onze plannen, en ondanks de naderende crisis, sponsoren zij ons. Jurgen zegt hierover:

“Veel van onze medewerkers zetten zich regelmatig belangeloos in voor een goed doel. Daar zijn wij als bedrijf trots op en dat waarderen wij enorm. Juist deze initiatieven steunen wij en daar dragen wij maar wat graag een steentje aan bij. Ons UBA-Fietsteam, waar naast onze collega's ook partnerbedrijven zijn aangehaakt, is wel hét schoolvoorbeeld van groothartigheid. Al sinds 2009 zet 'onze' sportieve ploeg zich in voor KWF Kankerbestrijding. Alle opbrengsten uit sponsoring gaat naar deze organisatie. Van zo'n equipe zijn wij graag hoofdsponsor en zijn dat ook al sinds de oprichting.”

Toen we de afrekening kregen, bleek dat de € 1.500 exclusief btw te zijn, oeps! Gelukkig hadden zich inmiddels ook externe sponsoren gemeld waaronder een aantal 'kledingsponsors', zodat het financiële probleem kon worden opgelost en wij ook keurig gekleed aan de start van onze eerste 'Ride for the Roses' in Lingewaard konden verschijnen.

Bouwcenter Goedhart was één van die bedrijven en is nog steeds sponsor.

Willem Geerlof zegt hierover:

“Toen het UBA-Fietsteam in 2009 ons de vraag stelde of wij 'Ride for the Roses' wilden sponsoren, hoefden wij geen seconde na te denken om volmondig ja te zeggen.”

Dit ja, was zowel gebaseerd op onze jarenlange samenwerking en partnership in de bouw bij de diverse mooie projecten, als op het goede doel, waar het UBA-Fietsteam voor rijdt, het 'KWF'. Dezelfde vraag kreeg elk jaar hetzelfde antwoord. Ondanks dat we nu een jaartje over moeten slaan, zal het niet vreemd zijn dat we komende jaren nog steeds sponsor van het team willen zijn.

Na 2009 volgden, tot 2016, nog acht deelnames. Het UBA-Fietsteam werd een begrip onder de sponsoren wat resulteerde in steeds hogere bedragen voor het KWF. Maar in 2016 (Twente) hadden wij de 'Ride' wel gezien en kwamen op het idee om een eigen 'actieweekend' voor het KWF te gaan fietsen. Een 'weekend' omdat we, vaak zaterdag al op de fiets stapten om naar Eindhoven, Ede, Goes of Hengelo te fietsen. In de loop van de jaren heeft een scala van wielrenners met het UBA-team meegefietst. Onder andere Martien van Dijk, Edwin van Ruiten en Robert van Roon waren er de eerste editie al bij.

Het tweede jaar toen de 'Ride' in Venlo werd verreden was Karel van Roon er ook bij. Dit is wat Karel er over zegt:

“Ik zou niet op kop hoeven te rijden, mocht achter de “jongeren” blijven rijden, dus meer dan zestig procent van mijn kracht zou het niet kosten. Ik viel in de categorie beschermde renner! Op zaterdag vertrokken we om 09.00 uur vanaf het UBA-kantoor in Uithoorn richting Veldhoven waar we zouden overnachten. Echter, nog voordat we De Hoef bereikt hadden was de groep al uit elkaar gereden. Het ging zo hard dat de helft van de groep al zo goed als doodop was.

Mijn eerste gedachte was: daar gaat mijn verzekering dat het rijden geen enkel probleem zou zijn, mijn garantie als beschermde renner.

Maar Jan riep ons bij elkaar, sprak ons vaderlijk toe en vanaf dat moment opereerden we als een echt team. Het resultaat? Een fantastisch sportief weekend.

Die zondag was het feest in Limburg. Jammer was het, dat die mooie dag ontsiert werd door valpartijen waarbij ook enkele UBA fietsers betrokken waren. Maar dat weekend was wel het voorbeeld hoe wij de 'Ride' wilde gaan fietsen. Op zaterdag onze eigen 'pre-ride', op

zondag de 'Ride for the Roses'. De jaren daarop, Aalsmeer en Westland, leenden zich echter niet voor een pre-ride zodat het tot 2013 zou duren voordat we dat doel konden realiseren. In dat jaar fietsten we op zaterdag naar Doorwerth om op zondag in Ede aan de start te staan.

In 2014 fietsten we naar Zeeland en het jaar daarop wederom in Aalsmeer waar we met een groot team van 24 man deelnamen. Tot 2016, onze laatste deelnamen aan de 'Ride' en niet de meest gelukkige. Gestart in de stromende regen kreeg Karel, al voor het verlaten van de startlocatie, twee lekke banden. Na de tweede, onopgemerkt gebleven, was hij op achtervolgen aangewezen, 'gelukkig' werd er nog zeven keer lek gereden waardoor hij weer kon aansluiten.

2017. De 'Ride for the Roses' werd losgelaten. De massaliteit van het evenement, wat ook de charme ervan is, werd ons teveel. Ook de btw-afdracht (€ 31,50/fietser) kwam niet ten goede aan het KWF. Dus startten we onze eigen 'actie weekend' voor het KWF. Martien van Dijk werd onze vaste routeman en die had bedacht, Arnhem! Op zaterdag heen over Almere, Veluwe en Postbank, zondag langs de Neder-Rijn terug naar het westen. Hoe we dat gedaan hebben na overnachting in een Stayokay met 7 man in een kamer is een apart verhaal. Gelukkig ging de bar 12 uur dicht!

2018. Ander verhaal, andere route, maar weer door Martien uitgezet. Rondje IJsselmeer maar op onze manier. Zaterdag: krap tijdschema, gelukkig voor de wind maar wel 2 lekke banden. Juist op tijd voor de boot arriveerden we in Enkhuizen om naar Stavoren te varen. Met vliegende vaart door Gaasterland om vanaf Lemmer nog een winderig stuk tegen te krijgen. Gelukkig maakte Kampen alles goed. Gastvrij hotel en een gezellige avond bij de Italiaan. Zondag: prachtige, verstilde ochtend. Kampen sliep nog of ging ter kerke. Hele mooie

route, eenmaal onder de A28 door naar Vierhouten, waar we te vroeg waren voor de koffie. Op naar Elspeet waar alles dicht was vanwege de zondagsrust. In 'Drie', in niemandsland, koffie, daarna had onze Norbert een akkefietje met de bus waardoor het een wonder was dat hij Uithoorn nog haalde.

Via Nijkerk, storm op kop naar Baarn naar Hilversum voor de lunch. Laatste eindje werd er gesprint naar de eindstreep.

2019: leuk om elk jaar weg te rijden van Uithoorn maar je komt over veelal dezelfde wegen weer terug. Daarom had we dat jaar weer iets nieuws bedacht. Op zaterdag, onder dreigende buien, naar Nijmegen, of juist Heilig Landstichting bij Berg en Dal. Martien had een mooie route beloofd en die kregen we, Holland op zijn mooist. Op zondag reden we een georganiseerde toertocht door Duitsland. Vlak voor de Nederlandse grens moest er door de jeugd nog even omhoog geknald worden. De 'oudjes', wijs door de jaren, deden dat in hun eigen tempo! Edwin de Veld was met vrouw en hond al gearriveerd met de 'bakwagen' om fietsen en bagage naar Uithoorn te brengen. De Bogro-mannen werden opgehaald, 7 man, heel ontspannen met de trein naar Alphen aan den Rijn en de rest met de bus terug naar startpunt, het UBA-kantoor.

2020. We hadden weer een mooi programma samengesteld. 10 mei zou onze

eerste trainingsrit zijn, en toen werden er mensen ziek. De rest is/wordt geschiedenis.

Martien (onze routeplanner red.) vertelt: "De laatste jaren rijden we niet mee met de officiële 'Ride' op de zondag, maar organiseren we onze eigen tochten. Op de zaterdag een 'heen' en op de zondag een 'terug'. Om toch een beetje het gevoel te hebben, wel in hetzelfde weekeinde als de 'Ride for the Roses'. Maar ook dat was vorig jaar bij ons een beetje anders. Dit jaar zou de officiële 'Ride' starten op het TT-circuit van Assen. Hé, dat is een leuk begin van een fietstocht, daar kom je niet zo snel, was onze gedachte. We waren het er dan ook snel over eens dat we voor dit jaar de officiële route in Assen zouden gaan rijden op de zondag. De 'heen' op de zaterdag is dan eigenlijk ook al bepaald. In ieder geval een mooie rit richting Assen met een overnachting net vóór Assen. Het hotel kan geboekt worden.

Er is veel gebeurd in het bestaan van het UBA-Fietsteam, één van de meest indrukwekkende gebeurtenissen was wel het plotseling overlijden van Cor Kalshoven, 14 dagen nadat we, op uitnodiging van hem een mooie tocht vanuit zijn woonplaats, Etten-Leur hadden gereden. Dit is wat Mike erover verteld:

"Ik rijd inmiddels alweer 8 jaar mee met het UBA-Fietsteam. Door de partner van mijn moeder en voormalig UBA-werknemer Cor Kalshoven, ben ik eigenlijk begonnen met fietsen en daardoor ook in contact gekomen met het UBA-Fietsteam en het goede doel waarvoor jaarlijks vele kilometers worden gefietst, namelijk het KWF. Helaas is Cor enkele jaren geleden overleden, nadat ook hij, 2 keer is gehol-

pen en hersteld van de vreselijke ziekte kanker.

Ondanks dat hij er niet meer bij kan zijn, en ik vanuit Brabant toch ook elke keer een stuk moet rijden, ben ik doorgegaan met fietsen bij het UBA-Fietsteam".

We teren dit jaar op onze herinneringen, Karel vat het zo samen:

In de jaren die volgden is het UBA-Fiets-team alleen maar gegroeid qua samenwerking. Er werd altijd rekening gehouden met iedereen, zodat we, zonder uitzondering prachtige fietritten hebben gereden. De 3 à 4 oefenritten die elk jaar worden georganiseerd hebben ertoe bijgedragen om iedere 'Ride' waaraan we als team hebben meegedaan tot een succes te maken".

Fietsen, of niet fietsen in deze tijd, Frank Vermeij en Ronald van der Linden vonden toepasselijke liedjes. Frank schreef:

Ooit schreef 'de Dijk' een liedje met die strekking: 'je weet pas wat je mist als het er niet is'. Ging in het liedje over een vrouw, maar dat even terzijde, wij hebben het over het fietsen.

Ronald maakt er dit van, met de verwijzing naar het 'alleen' fietsen:

Fietsen alleen is minder leuk dan met een groep, vooral het pauzemomentje mis je dan, kopje koffie en het stuk(je) appeltaart of de spaghetti op het terras in Oudewater.

Nu zingen we op de fiets allemaal het liedje van Boudewijn de Groot "Hoe sterk is de eenzame fietser die....", wel zachtjes natuurlijk, zo goed kunnen we niet zingen.

Dan hebben we de laatste jaren, een meefietsend dopingleverancier. Alhoewel, doping? Dat zou het misschien kunnen zijn als we de sportdrankjes en -reepjes, de krentenbollen en bananen allemaal op kregen. Rob, we gaan 2 dagen! Geen hele week!

Rob vertelt zelf dit erover:

Wat ben ik blij dat mijn buurman, Karel Van Roon, en oud-uitvoerder van UBA, mij een aantal jaren geleden weer op de fiets heeft gekregen. Hij ging met pensioen en had daardoor meer tijd voor een rondje op de fiets. Samen gingen we elke woensdag een rondje doen. Elk jaar deed hij met het UBA-Fietsteam mee aan de 'Ride for the Roses'. Ik ben een keer een trainingsrondje meegefietst en leerde het team zo kennen. Heb daarna meegeereden met de 'Ride'. Ik ben ondernemer en eigenaar van twee supermarkten, ik verzorgde het eten en drinken voor het team. Mooi vind ik aan het UBA-Fiets-

team om te zien hoe ieders verschillende kwaliteiten worden ingezet. Hoe we, jong en oud, één team vormen".

Dat het UBA-Fietsteam ook bij de sponsoren leeft blijkt wel uit verschillende reacties op het afzeggen van dit seizoen.

Rob Braan van Veerman en Kemper: "Kunnen jullie de tocht niet op eigen houtje regelen met wat veiligheidsregels in acht genomen?"

Of misschien toch sponsoren maar dan zonder rit?

Dan leveren we toch onze bijdrage voor "no Ride for the Roses".

Kijk maar."

Frank van Hooft van VMG:

"Dit jaar zijn veel evenementen afgelast en ook wij hebben een evenement met ons zusterbedrijf VPT dat helaas niet door kan gaan wegens de corona. Laten we hopen dat we allen gezond blijven en mogelijk volgend jaar weer een steentje bij kunnen dragen aan jullie project."

Aart Veerman van Van Der Tol Groep

"Erg jammer dat het dit jaar niet lukt, wel begrijpelijk. Natuurlijk kun je voor dit goed doel volgend jaar weer een beroep op ons doen.

Ps Van de positieve kant gezien, meer tijd om te trainen.."

Joost van Haaster van Isero (voorheen Scholte & de Vries)

"Uiteraard willen wij volgend jaar het UBA-Fietsteam ondersteunen. De sponsoraanvraag mag dan ook naar mij toegestuurd worden.

Wij hopen dat e.e.a. volgend jaar weer "normaal" is en dat zulk soort fantastische evenementen weer doorgang kunnen vinden"

Verschillende teamleden geven hun reactie op het niet doorgaan van dit seizoen:

Karel:

"Ieder jaar kijk ik er naar uit om mee te doen, mede omdat de opbrengst die wordt binnengehaald door deelname aan deze rit ten goede komt aan KWF Kankerbestrijding.

We kennen helaas allemaal wel iemand in de familie- dan wel vrienden- of kennissenkring die te maken heeft of heeft gehad met deze ziekte, of er zelfs aan is

overleden.

Om op deze manier een bijdrage te kunnen leveren voor onderzoek geeft een goed gevoel. Je kunt zo voor veel mensen indirect iets betekenen."

Frank Vermeij:

De trainingsritjes en vooral de Ride for the Roses weekenden koester ik dan maar in mijn geheugen. Leuke herinneringen aan mooie tochten dwars door ons mooie land, de lekkere biertjes na een vermoeiende rit, de sterke verhalen bij het diner, net even te lang blijven hangen aan de bar en dan toch de volgende ochtend weer met frisse tegenzin op de fiets. Maar laten we afspreken dat van uitstel geen afstel komt. Op naar betere tijden..... enne.... de herinneringen worden alleen maar mooier."

Rob:

"Ik luister altijd graag naar de mooie en trotse verhalen die erover het vak en het bedrijf verteld worden. Tijdens ritten worden vaak ook oude bouwlocaties aangewezen, 'dat is er één van ons'. Ook in mijn vakgebied, de supermarkt, heeft UBA gebouwd en daar ben ik dan weer van op de hoogte. Wanneer er op tv iets over UBA langskomt zoals laatst dat

overheidsfilmpje, dan wordt dit meteen in onze groepsapp aan de andere rijders gemeld. Dan voel ik mij, trots en een echte UBA-iaan om mee te mogen fietsen met het UBA-Fietsteam. Samen maak je het verschil en in ons team is dat ook zo. In deze moeilijke tijden wordt er even niet samen gefietst, maar aan de teamgeest is dat niet te merken. Ik wens UBA al het goede. En aan alle medewerkers en

fietsers blijf gezond en blijf fietsen. Dan hoop ik dat we snel weer op een terrasje samen appeltaart kunnen eten. Gepland voor een tocht of spontaan wanneer we elkaar toevallig tegenkomen.”

Mike:

“Met heel mijn hart en ziel draag ik graag bij aan de jaarlijkse donatie die wij als team en sponsors kunnen doen aan het KWF. Daarmee dus de droom kunnen realiseren van minder kanker, meer genezing en een betere kwaliteit van leven voor kankerpatiënten.

Je bouwt in al die jaren ook een band met elkaar op en is elke rit die gereden wordt stik gezellig, ook al zie ik de meeste fietsgenoten maar 3 tot 4 keer per jaar. Elk jaar zie je de groep iets groter worden, doordat steeds meer mensen horen en zien hoe gezellig het is en voor welk doel we fietsen. De organisatie zet elk jaar weer mooie ritten op de planning en zorgt er ook voor dat we onderweg niks tekortkomen.

Helaas hebben we dit jaar moeten schrappen door het coronavirus, maar dit zal mij en ik denk ook de rest van de fietsgenoten niet tegenhouden om er in 2021 weer een geweldig jaar van te maken en met behulp van vrienden, familie en sponsors tevens een mooi bedrag bij elkaar te kunnen verzamelen om het KWF verder te helpen.”

Martien:

“Het gaat om het lekker met elkaar fietsen en het teamgevoel op de fiets. In ons UBA fietsoutfit fietsen we niet te hard, maar ook niet te zacht een afstand

van rond de 80km per rit met de nodige koffie met appeltaart onderweg. Zo hebben we al heel wat mooie ritten gemaakt.”

Edwin:

“We plannen trainingsritten vanuit Uithoorn en fietsen overal waar het prachtig is. En dan uiteindelijk afreizen naar de plaats waar de ‘Ride’ wordt verreden. Te beginnen met ontbijt met z’n allen (we sloten aan bij 10.000 deelnemers), wachten met z’n allen, fietsen met z’n allen, samen afstappen, door de finish en afsluitende goede lunch. De berg werk is het alle jaren dubbel en dwars waard geweest. Samen organiseren, geld inzamelen, fietsen, lachen, avondje doorgaan. UBA-iaanser kan het niet!”

Sebastiaan:

“Elk jaar fietsen wij met enthousiaste fietsende collega’s en/of relaties voor het goede doel KWF. In deze onzekere tijden word je aan het denken gezet. Overall hoorde je corona nieuws en was er niets meer anders leek het. Eerst werd er een beetje lacherig over gedaan, maar al snel ging dat over want het trof ons allemaal. Kanker treft ons ook allemaal, al velen jaren dag in dag uit.

Zo is dat ook in mijn geval, er zijn een aantal familieleden getroffen door deze heftige ziekte en ook een aantal al aan overleden. Het blijft daarom super goed dat mensen zich blijven inzetten om deze rot ziekte een halt toe te roepen. Daarom rijden wij voor dit goede doel en proberen wij ook ons steentje bij te dragen,”

Johan, rijdt voor sponsor Bogro mee en is voor de ‘Tour’ start in Utrecht weer gaan fietsen.

“In Twente, laatste start met de ‘Ride for the Roses’. Hevige regenbuien bij de start daardoor ook veel lekke banden. Dan kan je zien dat we echt een team zijn want we bleven op elkaar wachten en helpen.

De jaren erop heeft UBA zelf een tocht uitgestippeld met een overnachting. Dit waren leuke en gezellige dagen goed verzorgd. Ook tijdens de rit waren er genoeg versnaperingen aangeboden door de kruidenier. (sponsor Rob, red.)

Bedankt voor diegene die dit weer ieder jaar organiseren.

Frank Mulder, net terug van een trainingsritje van 70 km schrijft:

In deze coronatijd alleen op pad op de fiets, zonder anderen maar ook zonder ons UBA-team. Dat is erg spijtig, want

mis mijn UBA-Fietsteam. De oud-collega’s, de collega’s en enkele relaties die ook al jaren mee doen.

Ik begrijp het wel, corona heeft hard en onverwachts toegeslagen en het zijn bizarre weken geweest en nog steeds wel, hoewel het wat meer normaal begint te worden. Maar vooral voor onze oud-collega’s is het goed te begrijpen dat het zo moest gaan, zij zitten toch in de risicogroep.

Op dit moment weten we nog te weinig en zijn er nog geen medicijnen beschikbaar, dus niet samen fietsen en dit jaar ook geen ‘Ride for the Roses’. Het is wel heel jammer dat we nu niet fietsen voor het KWF, want laatste paar jaren hebben

we aardig wat bij elkaar kunnen fietsen. In deze tijd waren we druk doende om onze sponsors te benaderen voor mooie bijdragen. Volgend jaar maar extra ophalen om dit verloren jaar weer goed te maken.

Gedachten gaan wel uit naar alle mooie tochten met UBA-Fietsteam, tochten rond Oudewater die altijd eindigden op plein in het centrum met bord spaghetti, de zaterdag tochten van de laatste Ride weekenden. Mooie tochten over Utrechtse heuvelrug, door de Veluwe en uiteraard nog veel meer mooie plekken, maar altijd eindigend aan de bar met een of meer lekkere biertjes.

Alle verhalen voor dit jaar blijven op de plank. Belangrijker is dat we gezond blijven zodat we, hopelijk volgend jaar weer een bijdrage kunnen doen aan het KWF. Het totale bedrag dat we bijeen hebben gefietst in alle jaren gaat richting de 100.000 euro. Als team zijn we daar heel trots op!

Word je geïnspireerd door deze verhalen? Meld je dan aan en fiets mee.

Ik sluit af met wat Karel nog te zeggen heeft:

"Eén ding moet me nog van het hart.... jammer dat er geen vrouwen in het

UBA-Fietsteam zitten. Ik kan me bijna niet voorstellen dat er in zo'n dynamisch bedrijf als de UBA geen vrouwelijke renners te vinden zijn die zouden willen meedoen."

Dus bij deze dames: meld je aan zou ik zeggen, en hierbij alvast de verzekering dat je net als ik in de categorie beschermde renner mag worden ingedeeld.

Dus dan komt het zeker goed weet ik uit ervaring.

Helaas wordt er dit jaar niet gereden, maar.....

ga of blijf trainen, blijf gezond, let op elkaar en tot volgend jaar!"

